

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 14

[населено място] , 18.01.2013 г.

ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД , ТЪРГОВСКА КОЛЕГИЯ , второ отделение , в закрито заседание на шестнадесети януари , през две хиляди и тринадесета година, в състав :

ПРЕДСЕДАТЕЛ : ВАНЯ АЛЕКСИЕВА

ЧЛЕНОВЕ: МАРИЯ СЛАВЧЕВА

РОСИЦА БОЖИЛОВА

като разгледа докладваното от съдия Божилова т.д. № 1204 / 2011 год. и за да се произнесе съобрази следното :

Образувано е по касационна жалба на [фирма] против постановеното на 3 август 2011 год. решение на Видински окръжен съд , Гражданска колегия , по гр.д.№ 228 / 2011 год. , с което е отменено решение № 12 от 22.07.2009 год. на Районен съд Видин по гр.д.№ 587 / 2003 год. и е обявен за окончателен предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот , сключен между [фирма] / чийто правоприменник се явява [фирма] / , в качеството на собственик - продавач и [фирма], в качеството на купувач . Искът по чл.19 ал.3 ЗЗД е уважен при липса на решение на Общото събрание на [фирма], за извършване на разпоредителна сделка с имота , както към момента на сключване на предварителния договор , така и до произнасянето на съда.

С определение № 367 от 23.05.2012 год. касационното обжалване е допуснато , в хипотезата на чл.280 ал.1 т.2 ГПК - противоречие с казуална съдебна практика по смисъла на т.3 от ТР № 1 / 2010 год. по тълк.дело № 1 / 2009 год. на ОСГТК на ВКС , по материалноправния въпрос : необходимо ли е за обявяването за окончателен на предварителния договор за покупко - продажба на недвижим имот - собственост на ООД , по иск с правно основание чл.19 ал.3 ЗЗД , решение на ОС на дружеството с ограничена отговорност - продавач , на основание чл.137 ал.1 т.7 ТЗ , към който и да е момент преди постановяване на решението по иска с правно основание чл.19 ал.3 ЗЗД ? Въпросът предпоставя отговор на общия значим въпрос за действителността на разпоредителна сделка с недвижим имот – собственост на дружество с ограничена отговорност , за която липсва решение на Общото събрание на ООД , в съответствие с изричната му компетентност, съгласно чл.137 ал.1 т.7 ТЗ. По този въпрос настоящият състав констатира противоречива практика на гражданска и търговска колегия , формирана чрез решения , постановени по реда на чл.290 ГПК , както следва :

С решение № 254 / 14.07.2011 год. , постановено по гр.д.№ 569 / 2010 год. на ГК, IV г.о. , при допуснато касационно обжалване по материалноправния въпрос „ по приложението на чл.26 ал.2 ЗЗД вр. с чл.137 ал.1 т.7 ТЗ „ , съдът е приел, че решението на Общото събрание на ООД , на основание чл.137 ал.1 т.7 ТЗ - за разпореждане с недвижим имот на дружеството - не е елемент от фактическия състав на договора за покупко – продажба, а има правно значение единствено в отношенията между дружеството и управителя . Според съдебния състав , възможността да бъде взето или не такова решение не ограничава

<http://domino.vks.bg/bcap/scc/webdata.nsf/vCourtActsByCase/544DDB3EC7AA68...> 31.1.2013 г.

представителната власт на управителя за сключване на сделката , в обхвата ѝ , съгласно вписванията в търговския регистър и липсата му не засяга действителността на сключения от представителния орган на дружеството договор .

Идентичен е отговора на материалноправния въпрос, обусловил допускане касационното обжалване по гр.д.№ 1497 / 2010 год. на ВКС , ГК , III г.о. - „ Решение на едноличния собственик на капитала на еднолично търговско дружество , съгласно чл.147 ал.2 вр. с чл.137 ал.1 т.7 ТЗ, за разпореждане с недвижим имот на дружеството, необходимо ли е за обявяване сключения от управителя на дружеството предварителен договор за окончателен ? ” – макар в конкретната хипотеза да се касае за формално нематериализирано в отделен протокол съгласие от физическо лице – едноличен собственик на капитала на дружеството - продавач, но в качеството на управител на последното подписало предварителния договор . В решение № 370 / 22.12.2011 год. , съставът на III г.о. е посочил, че решенията на ОС на дружеството не се вписват, съдържанието или липсата им не може да се противопостави на трети лица, с които търговското дружество , чрез представляващия го орган , надлежно е договаряло за прехвърляне на недвижим имот и при противоречие между формираната посредством решение на ОС действителна разпоредителна воля и изразената от представителния орган воля по сделката , в отношенията с третите лица законът дава предимство на последната , в полза на правната сигурност / чл. 141 ал.2 , чл.235 ал. 2,4,5 ТЗ / .

В идентична хипотеза , същият отговор е даден и в решение № 128 / 01.11.2012 год. по т.д.№ 646 / 2011 год. на ВКС , ТК , първо търговско отделение . Основавайки се на нормата на чл.141 ал.2 изр. трето от ТЗ - освен ограничения , предвидени в дружествения договор при множество управители / т.е. вписано в търговския регистър обстоятелство /, други ограничения на представителната власт на управителя нямат действие по отношение на трети лица - и изхождайки от обстоятелството, че решенията по чл.137 ал.1 т.7 ТЗ не подлежат на вписване в търговския регистър, съставът е приел, че нормата на чл.137 ал.1 т.7 ТЗ няма императивен характер и неспазването ѝ няма за последица нищожност на разпоредителната сделка с недвижим имот, поради липса на воля , по смисъла на чл.26 ал.2 предл. второ ЗЗД и не засяга валидността на извършеното отчуждаване , предвид противоречието му със закона / чл.26 ал.1 предл. първо ЗЗД /. Според състава , липсата на решение по чл.137 ал.1 т.7 ТЗ би съставлявало единствено основание за реализиране по исков път отговорност на управителя за причинени на дружеството вреди .

В противен смисъл е решение № 67 / 09.07.2012 год. по т.д.№ 341 / 2011 год. на Върховен касационен съд ТК, II т.о. . В същото е прието , че за да бъде успешно проведен иск по чл.19 ал.3 ЗЗД за обявяване за окончателен предварителен договор за разпореждане с недвижим имот на търговското дружество / в конкретния случай Е. / , като липсата му сама по себе си не обуславя порок на предварителния договор , е необходимо надлежно решение на собственика на капитала , упражняващ правомощието на Общо събрание на разпореждащото се еднолично търговско дружество . Съставът , изрично противопоставяйки се на възприетото в преждепосочените решения - № 254 / 14.07.2011 год. на ВКС, ГК, IV г.о. и № 370/ 22.12.2011 год. на ВКС, ГК , II г.о. - е посочил, че законовото изискване за решение на ОС при дружествата с ограничена отговорност , е относимо към формиране

волята на търговеца – продавач, а не към ограничаване представителната власт на управителя , каквато е тя според вписването в търговския регистър . Същото разрешение е споделено в решение № 80 / 10.09.2012 год. по т.д.№ 34 / 2011 год. на ВКС, ТК, II т.о., допуснато по идентичен материалноправен въпрос .

Настоящият състав на Върховен касационен съд, второ търговско отделение намира, че е налице противоречиво решаване на един и същ правен въпрос , обуславящ за изхода на настоящото производство, по който е допуснато касационното обжалване , дадено в решения на ВКС, постановени по реда на чл.290 ГПК , поради което и съгласно т.2 на ТР № 2 / 28.09.2011 год. по тълк. дело № 2 / 2010 год. на ОСГТК на ВКС следва да сезира ОСГТК на основание чл.292 ГПК, за постановяване на тълкувателно решение по същия .

Мотивиран от горното, Върховен касационен съд, състав на второ търговско отделение

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ определението за даване ход на устните състезания от 25.09.2012 год. по т.д. № 1204 / 2011 год. на ВКС, ТК , II т.о. .

ПРЕДЛАГА на ОСГТК на ВКС да постанови тълкувателно решение по следния въпрос :

Необходимо ли е решение на Общото събрание на дружество с ограничена отговорност , за разпореждане с недвижим имот – собственост на дружеството, в съответствие с компетентността на Общото събрание , предвидена в чл.137 ал.1 т.7 от ТЗ , за действителността на разпоредителната сделка , сключена от представляващия дружеството орган / управител / управители / ?

СПИРА производството по т.д.№ 1204 / 2011 год. на ВКС , ТК, второ търговско отделение .

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :